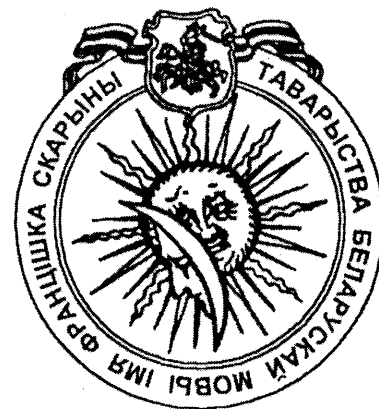

Не пакідайце ж мовы нашай беларускай, каб не ўмерлі!

ФРАНЦІШАК БАГУШЭВІЧ

наша СЛОВА

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 26 (712)

13 ЛІПЕНЯ 2005 г.

16 - 17 ліпеня IV з'езд беларусаў свету

Дарагія сябры "Нашага слова"!

Сёння мы паведамляем вынікі падпіснай кампаніі на нашу газету на 3-ці квартал 2005 года. У нас адбылося сезоннае зніжэнне колькасці падпісчыкаў па ўсіх абласцях і ў цэлым па краіне. Аднак ёсць і раёны, дзе адбыўся рост падпіскі (Пружаны, Лунінец, Верхнедзвінск, Наваполацк, Полацк, Вілейка, Мядзель, Салігорск, Жыткавічы, Мазыр, Чачэрск, Воранава, Наваградак, Магілёў, Асіповічы, Шклоў), за што ім шчыры дзякуй.

Красавік Ліпень

Берасцейская вобласць:

Баранавічы р.в.	12	11
Бяроза р.в.	6	2
Белаазёрск р.в.	3	3
Бярэсце гор.	16	15
Ганцавічы р.в.	1	-
Драгічын р.в.	2	2
Жабінка р.в.	1	-
Іванава р.в.	2	1
Івацэвічы р.в.	6	5
Камянец р.в.	3	3
Кобрын гор.	1	-
Лунінец гор.	-	2
Ляхавічы р.в.	1	1
Маларыта р.в.	2	2
Пінск гор.	9	8
Пружаны р.в.	5	7
Столін р.в.	2	2
Усяго:	73	64

Віцебская вобласць:

Бешанковічы р.в.	2	2
Браслаў р.в.	1	1
Віцебск гор.	25	22
Віцебск РВПС	2	1
Верхнедзвінск р.в.	9	11
Глыбокае р.в.	4	4
Гарадок р.в.	4	2
Докшыцы р.в.	2	2
Дуброўня р.в.	1	1
Лёзна р.в.	1	1
Лепель р.в.	1	-
Міёры р.в.	4	4
Наваполацк гор.	22	27
Ворша гор.	6	4
Полацк гор.	11	12
Паставы р.в.	3	3
Расоны р.в.	1	1
Сянно р.в.	2	1
Талочын р.в.	1	-
Ушачы р.в.	4	2
Чашнікі р.в.	3	2
Шаркоўшчына р.в.	6	5
Шуміліна р.в.	2	1
Усяго:	117	109

Менская вобласць:

Беразіно р.в.	4	3
Барысаў гор.	3	2
Вілейка гор.	3	5
Валожын гор.	7	5
Дзяржынск р.в.	3	2
Жодзіна гор.	5	7
Клецк р.в.	2	-
Крупкі р.в.	3	3
Капыль р.в.	1	-
Любань р.в.	5	5
Менск гор.	315	287
Менск РВПС	11	8
Маладзечна гор.	15	14
Мядзель р.в.	2	5
Пухова РВПС	7	7
Нясвіж р.в.	4	1
Смалявічы р.в.	4	-
Слуцк гор.	29	6
Салігорск гор.	3	4
Ст. Дарогі р.в.	2	1
Стоўбцы р.в.	3	3
Узда р.в.	2	1
Чэрвень р.в.	4	4
Усяго:	438	374

Красавік Ліпень

Гомельская вобласць:

Буда-Кашалёва	2	-
Брагін р.в.	1	1
Ветка р.в.	1	1
Гомель гор.	27	23
Гомель РВПС	1	1
Добруш р.в.	1	-
Ельск р.в.	1	-
Жыткавічы р.в.	18	19
Жлобін гор.	5	3
Калінкавічы гор.	1	1
Карма р.в.	2	1
Лельчыца р.в.	1	-
Лоеў р.в.	1	1
Мазыр гор.	3	4
Акцябарскі р.в.	1	-
Нароўля р.в.	1	1
Петрыкаў р.в.	1	1
Рэчыца гор.	1	-
Рагачоў гор.	1	1
Светлагорск гор.	7	5
Хойнікі р.в.	1	1
Чачэрск р.в.	1	2
Усяго:	79	66

Гарадзенская вобласць:

Берастава	6	6
Ваўкавыск гор.	10	10
Воранава р.в.	6	7
Гарадня гор.	32	30
Гарадня РВПС	10	8
Дзятла р.в.	7	4
Зэльва р.в.	2	2
Іўе р.в.	5	4
Карэлічы р.в.	4	4
Масты р.в.	10	7
Наваградак гор.	5	7
Астравец р.в.	8	7
Ашмянны р.в.	7	6
Смаргонь гор.	13	11
Слонім гор.	11	11
Свіслач р.в.	8	7
Шчучын р.в.	6	5
Ліда	11	10
Усяго:	161	146

Магілёўская вобласць:

Бабруйск гор.	6	5
Бабруйск РВПС	-	-
Бялынічы р.в.	1	-
Быхаў р.в.	1	1
Глуск р.в.	1	-
Горкі гор.	12	3
Дрыбін р.в.	1	1
Кіраўск р.в.	1	-
Клічаў р.в.	1	1
Клімавічы р.в.	3	1
Касцюковічы р.в.	1	1
Краснаполле р.в.	1	1
Крычаў р.в.	1	1
Круглае р.в.	2	2
Місцислаў р.в.	1	1
Магілёў гор.	12	18
Магілёў РВПС	-	-
Асіповічы гор.	6	7
Слаўгарад р.в.	1	1
Хоцімск р.в.	2	-
Чэрыкаў р.в.	2	1
Чавусы р.в.	2	1
Шклоў р.в.	2	3
Усяго	60	48
Усяго на краіне	928	807

Яшчэ раз пра падпіску

Старшыня ТБМ Віленскага краю Юры Гіль шмат працуе на ніве беларушчыны. Праз "Наша слова мы стала даведваемся пра плён дзейнасці арганізацыі, якую ён ачольвае. Сёлета, годам, акрамя іншага, ён намагаецца зрабіць падарунак сваёй роднай Параф'янаўскай СШ Докшыцкага раёна – выпісаць на школьную бібліятэку газету ТБМ "Наша слова". Аднак да гэтага часу ягоныя добрыя намеры не знаходзяць паразумення ў адміністрацыі школы.

З гэтай нагоды спадар Гіль двойчы звяртаўся ў Міністэрства адукацыі Беларусі. І за другім разам атрымаў ліст, у якім хоць і няма наўпростага адказу на пытанне, чаму ён не можа выпісаць на школу газету "Наша слова", але ў ім шмат цікавай і карыснай інфармацыі. Таму лічым неабходным даслаць поўны тэкст гэтага ліста да ведама настаўнікаў, адміністрацыі школ, усіх чытачоў "Нашага слова".

МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ
РЕСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
Упраўленне
агульнай сярэдняй адукацыі
АКПА 00027626 вул. Саветская, 9
220010, г. Мінск, тэл. 226 51 59
факс (017) 260 84 83

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
Управление
общего среднего образования
ОКПО 00027626 ул. Советская, 9
220010, г. Минск, тел. 222 68 48

E-mail: rect@minedua.unibel.by

Гіль. Ю.
вул. Рудас, 36, кв. 16,
г. Вільнюс

У сувязі з Вашым паўторным пісьмом упраўленне агульнай сярэдняй адукацыі паведамляе наступнае.

Яшчэ раз пацвярджаем, што Міністэрства адукацыі рэкамендавала ўпраўленню адукацыі аблвыканкамаў і камітэту па адукацыі Мінскага гарвыканкама арганізаваць у 2005 годзе падпіску ва ўстановах, якія забяспечваюць атрыманне агульнай сярэдняй адукацыі, найперш на тыя выданні, заснавальнікам якіх з'яўляецца Міністэрства адукацыі. Гэта "Настаўнічая газета", газеты "Раніца", "Знамя юности", "Переходный возраст", журналы "Роднае слова", "Народная асвета", "Палеска" і інш. а таксама на перыядычныя выданні рэдакцыйна-выдавецкай установы "Літаратура і мастацтва" (часопісы "Полымя", "Маладосць", штотыднёвік "Літаратура і мастацтва" і інш.).

Падпіска ва ўстановах адукацыі ажыццяўляецца па рашэнні педагогічнага савета ўстановы, найперш на выданні, неабходныя для арганізацыі навучальна-выхаваўчага працэсу, і з'яўляецца добраахвотнай справай кожнай навучальнай установы.

Для станаўчага вырашэння Вашага пытання раім звярнуцца персанальна да тых настаўнікаў Параф'янаўскай сярэдняй школы Докшыцкага раёна, каму неабходна газета "Наша слова" у навучальна-выхаваўчай дзейнасці, і арганізаваць ім падпіску на гэтае выданне.

Начальнік упраўлення агульнай сярэдняй адукацыі
У. К. Шчэрба.

ПАДЗЯКА

Гарадзенская абласная арганізацыя ГА "ТБМ імя Францішка Скарыны" выказвае шчыры "Дзякуй" кіраўніку фірмы "Свідравіна" Зылькову Сяргею Паўлавічу, прадаўцу будматэрыялаў, інжынеру-кабелшчыку, экалагу за фінансавую дапамогу пры падпісцы на II паўгоддзе 2005 года газеты "Наша слова" для 53 сельскіх бібліятэк і сярэдніх школ Гарадзенскай вобласці.

Ад імя абласной Рады ТБМ імя Ф. Скарыны
А. Місцюкевіч.

105 гадоў з дня народзінаў Уладзіміра Дубоўкі

Уладзімір Мікалаевіч Дубоўка нарадзіўся 15.07.1900 г. у в. Агароднікі Пастаўскага раёна. Скончыў Нова-Вілейскую настаўніцкую семінарыю, Вышэйшы літ.-маст. ін-т імя В. Брусава (1924). У 1922-25 адказны сакратар паст-прэдства БССР пры ўрадзе СССР. У 1924-27 выкладчык бел. літаратуры ў Камуніст. ун-це народаў За-

хаду, у 1926-30

рэдактар Збору законаў і загадаў Рабоча-Сялянскага ўраду Саюза ССР. У 1930 арыштаваны і асуджаны на высылку ў Яранск, у 1937 - на 10 гадоў пазбаўлення волі. Рэабілітаваны ў 1957 г. Аўтар зборніка вер-

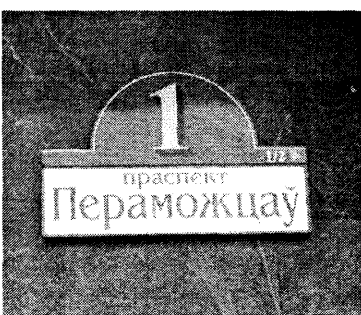
шаў "Строма", "Трысцё" і інш., паэмаў "Там дзе кіпарысы", "Браніслава", прыгодніцкіх апавесцяў для дзяцей "Жоўтая акацыя", "Ганна Алелька" і іншых твораў. Шмат перакладаў. Памёр 20.3.1976 г.

Перайменаванне завершана

На трох сталічных праспектах з'явіліся шыльды з новымі назвамі, нададзенымі ім указам прэзідэнта 9 траўня гэтага года.

Шыльды выкананы ў нацыянальных бел-чырвона-белых колерах і паводле еўрапейскіх стандартаў. На шыльдзе ўказваецца не толькі назва вуліцы і нумар дома, але ўказаны і нумары суседніх дамоў. Цяпер, калі стаіш, скажам, каля 20-га дома, не трэба думаць, дзе

знаходзіцца 18-ты, а дзе 22-гі дамы. Усё напісана. На іншых вуліцах Менска таксама пачалі з'яўляцца новыя шыльды.

Наш кар.

ШОСТАЕ ПАЧУЦЦЁ, ВОСЬМЫ ЦУД СВЕТУ...

Ёсць у нашай мове, як і ў шмат якіх іншых мовах, фразеалагізм *шостае пачуццё* – калька з французскай (*sixieme sens*) або англійскай (*sixth sense*) моў. Ён абазначае “здольнасць інтуітыўна ўспрымаць, прадбачыць, угадаваць што-небудзь”. Вось некаторыя прыклады ягонага ўжывання ў маўленні: “*Ён смутна, шостым пачуццём, як заўсёды пазнае знаёмае, пазнаў словы, мабыць, першага прыпева*” (У. Караткевіч); “*Я ганарыўся, радаваўся, што шостае пачуццё мяне не падвяло і што маё каханне з першага погляду мае пад сабой рэальную, урадлівую глебу*” (У. Міхно); “*Сабака, дзякуючы свайму шостаму пачуццю, загадзя ведаў аб лёсе свайго гаспадара і прыбег на апошнізе з ім развітанне*” (Ф. Аляхновіч).

Выток гэтага выразу, здаецца, зразумелы: чалавек і вышэйшыя жывёлы ўспрымаюць з’явы навакольнага асяроддзя з дапамогай пэўных органаў пачуццяў – зроку, слыху, нюху, смаку, дотыку. Выразам *шостае пачуццё* назвалі інтуіцыю – як дапаўненне да гэтых пяці пачуццяў. Першы, лічэбнік кампанент гэтага фразеалагізму не можа быць заменены ніякім іншым. Але супаставім надуманую, памылковую, нелагічную замену ў такіх кантэкстах: “*Нешта тут не так*”, – сёмым пачуццём Аляксандр адчуваў, што ўсё тут намнога складаней” (І. Дуброўскі); “*Пуол вышмыгнуў за дзверы. Ён нейкім дзесятым пачуццём улавіў: гэта той Яго Вялікасці Выпадак, які трэба хапаць за хвост*” (П. Міська); “*Люба нейкім, як кажуць, сёмым пачуццём адчувала, што размова Ашота па тэлефоне будзе тычыцца яе*” (В. Праўдзін). У апошнім прыкладзе ёсць і стылеўказальная ці засцерагальная агаворка, *як кажуць*, але менавіта т а к не кажуць, дакладней, не павінны казаць.

Выраз *шостае пачуццё* паводле этымалагічнай асновы свайго ўзнікнення мае падабенства да выразу *вошчыны цуд свету*, які прыйшоў у нашу мову і многія іншыя мовы як калька з англійскай мовы (*eighth wonder of the world*) і абазначае “штосьці дзіўнае, велічнае, незвычайнае”. Два прыклады: “*Калі і ёсць у нас нейкі варты самага шчырага здзіўлення і захаплення “кантэкст”, дык менавіта наш “вошчыны цуд свету”, наша літаратура, якой адкрыта зайзд-*

росцілі самыя аўтарытэтыныя знаўцы многіх народаў” (Г. Шупенька); “*І вошч у беднай краіне пачынаецца будаўніцтва прызначанага здзівіць свет хрустальнага палаца, восьмага цуду свету*” (С. Букчын).

А склаўся гэты фразеалагізм так. У старажытныя часы лічылася, што на зямлі ёсць сем цудаў свету – грандыёзных надзвычайных збудаванняў: егіпецкія піраміды, вісячыя сады Саміраміды, храм Артаміды ў Эфесе, пахавальня Маўсола ў Галікарнасе, Калос радоскі (медная статуя на востраве Родас), маяк на востраве Фарос, статуя Зеўса ў Алімпіі. У наш час выкарыстоўваюць *выраз восьмы цуд свету* для абазначэння чагосьці новага, нечаканага, надзвычайнага, як бы адштурхоўваючыся ад загадных даўнейшых сямі цудаў (дарэчы, з магільным лікам “сем”, які называюць лікам гармоніі і нябеснай дасканаласці; параўнаем: сем пірамід, сем мудрацоў, сем дзён у тыдні, сем колераў вясёлкі, сем ног, сем адтулін галавы, сем шыйных пазванкоў...)

Зразумела, што, калі б хто-небудзь замест нарматыўнага, правільнага *восьмы цуд свету* ўжыў “дзевяты”, гэта было б недарэчна, нелагічна. Памылкова, як недарэчным з’яўляецца і выкарыстанне замест правільнага *шостае пачуццё* памылковага “сёмае”, “вошчынае” “дзесятае” (пачуццё).

Са сказанага, аднак, не вынікае, што ў фразеалагізмах нельга замяняць лічэбнік кампанент. Усе мы ўжываем, напрыклад, *сёмая вада на кісялі і дзесятая вада на кісялі, да сёмага поту і да дзесятага поту, сёмая (дзесятая) спіца ў коле*. І гэтыя варыянты фіксуюцца слоўнікамі як нарматыўныя, цалкам прымальныя і дапушчальныя. Але такая варыянтнасць капанентаў-лічэбнікаў пашыраецца звычайна на фразеалагізмы, у аснове якіх нерэальны вобраз, пабудаваны на тым ці іншым мастацкім прыёме: гіпербале, літоце, іроніі, алагізме і г.д. на пачатку свайго фразеалагічнага жыцця гэтыя выразы ўжываліся толькі з кампанентам *сёмы* (ў розных яго склонавых формах), які першапачаткова абавязна значаў дастаткова вялікі.

Пасля *сёмы* акруглілі, паралельна сталі ўжываць і *дзесятую*. Сэнс фразеалагізму ад такой замены не змяняўся, адчувалася тая самая

нерэальнасць вобраза.

Што да этымалагічнай асновы фразеалагізму *на сёмым небе*, то яе толькі адносна можна лічыць нерэальнай. Выток фразеалагізму – уяўленні старажытных грэкаў, арабаў пра будову свету: купал неба нібыта складаецца з сямі крышталевых сфер; на верхнім, сёмым небе, дзе знаходзіцца Бог, рай, царства нябеснае. На аснове гэтых уяўленняў склаўся фразеалагізм са значэннем “празмерна шчаслівы, вельмі задаволены”: “*Яны і бацькі іх будуць на сёмым небе*” (Я. Колас); “*Я быў, як кажуць, на сёмым небе*” (М. Хведаровіч). Ён супадае сваім значэннем, вобразнасцю, лексічным значэннем, граматычнай структурай з такімі ж адпаведнікамі ў славянскіх, а таксама англійскай, нямецкай і некаторых іншых мовах. Фразеалагізм прыйшоў ва ўсходнеславянскія мовы, відаць, як калька з французскай мовы (*au septieme ciel*).

Зыходная вобразнасць скальванага фразеалагізму сучаснымі носьбітамі мовы не ўсведамляецца, і гэтым можна вытлумачыць з’яўленне ў некаторых беларускіх гаворках варыянта *на дзесятым небе*. Варыянт стаў шырока выкарыстоўвацца і ў літаратуры: “*На дзесятым небе быў, калі набіў зернем першы бункер*” (А. Мальдзіс); “*Ніна была на дзесятым небе ад радасці*” (М. Лобан); “*А калі ты падорыш мне лачку, а пасля і сына, дык мы на дзесятым небе будзем*” (І. Козел); “*Жэня быў на дзесятым небе ад радасці*” (В. Паскураў). Ужыванне гэтага варыянта ў літаратурнай мове, народжанага па аналогіі з выразамі *сёмая (дзесятая) вада на кісялі, да сёмага (дзесятага) поту*, няма падставы кваліфікаваць як адхіленне ад нормы. Дарэчы, у сербскахарвацкай літаратурнай мове нормай лічыцца *на дзевятым небе*. У беларускіх слоўніках апошніх гадоў фразеалагізм падаецца ў форме *на сёмым (дзесятым) небе*.

Калі цяпер вярнуцца да апісаных вышэй фразеалагізмаў *шостае пачуццё* і *вошчыны цуд свету* і задумацца, а ці не можа і з імі здарыцца такое ж, як з выразам *на сёмым небе*, дык адказ павінен быць толькі адмоўным. Яны трывала захоўваюць і надалей будуць захоўваць сваю адзіную, безварыянтную форму ва ўсіх ці амаль ва ўсіх еўрапейскіх мовах.

Іван Лепешаў.

БЕЛАРУСКАЯ МОВА

Даклад сп. Змітра ВАЛАДКЕВІЧА, прачытаны на чэрвеньскім сходзе нью-ёрскага аддзелу БАЗА 12 чэрвеня 2005 года

12 чэрвеня ў грамадскай зале пры Саборы Кірылы Тураўскага ў Брукліне адбыўся чарговы сход Нью-Ёрскага аддзелу БАЗА. Былі разгледжаны падзеі ў Беларусі і вакол яе. Малады сябар аддзелу Зміцер Валадкевіч выступіў з дакладам пра беларускую мову і неабходнасць яе вывучэння. З невялікімі скаратамі прапануем гэты даклад нашым чытачам.

Я хачу данесці да вас наступныя словы пра нашу родную мову, каб вы лепш прыгледзеліся да таго нашага, што ёсць у нас, і пра што мы часам забываем. Таго нашага, што дае нам больш сілаў і што патрэбна для існавання нашай нацыі. Сілы ў нас заўжды ёсць! Толькі трэба адчыніць унутры нас патайныя дзверы і мы вызвалім столькі жывіцёвай энергіі, што нам проста і не спілася. І як раз цяпер нам неабходна гэтая энергія, калі на нашай радзіме творыцца вялікая несправядлівасць. Дык вось, адным з галоўных ключоў, якім мы адчынім гэтыя патайныя дзверы, і з’яўляецца нашая родная беларуская мова.

Паглядзіце на іншыя народы. Усе яны сталі на свае ногі, не з’яўляюцца адсталымі, яны гавораць на сваіх родных мовах! Гляньце на ўсход... Краіна Ўзыходзячага сонца... Як далёка яна прасунулася ў сваіх развіццях. Японцы маюць толькі адную дзяржаўную мову. Так і іншыя развітыя краіны.

А нашыя знакамітыя нацыянальныя дзеячы, як Францішак Скарына – хіба яны ўзбагачалі нашу мову толькі дзеля таго, каб мы яе забылі? Каб мы страцілі нашу нацыянальную еднасць, нашу культуру, неад’емнаю часткай якіх і з’яўляецца нашая родная мова?

Трэба браць прыклад з такіх нашых землякоў, як Скарына. Ён зрабіў шмат для беларускай нацыі, і ягоная мова была беларуская. Скарына – гэта наш гонар, традыцыя, нашая гісторыя. А гэта ўсё і ёсць нашая сіла! А сіла нам неабходная дзеля барацьбы з злачынцамі, якія жывуць у нашай краіне і забіваюць наш народ як фізічна, так і маральна. Выйграе толькі моцны. Дык давайце ж збяром усе нашыя сілы. Давайце гаварым толькі па-беларуску. А расейская мова будзе замежнаю для нас і не будзем рабіць яе роднаю. Бо складаецца такое ўражанне, што мы з Расеі, калі гаворым па-расейску. Давайце зробім так, каб усе мы гаварылі па-беларуску. Давайце будзем ведаць нашу родную мову лепш за замежныя.

Успамінаю адзін выпадак са мною. Разгаварыўся быў з знаёмым амерыканцам. І ён спытаў мяне: “А як па-беларуску...?”

Я дакладна ня памятаю, якое слова ён хацеў ведаць, але факт у тым, што я не ведаў гэтага слова па-беларуску, толькі па-расейску ды па-ангельску. Тады я мяне па душы стала неяк кепска.

Я лічу, што даведвацца новае пра нашу мову – гэта вельмі цікава. А па-другое, нашы веды – гэта зброя супраць любога ворага. І калі ўсё скласці разам: і нашу мову, і веды пра родную мову, і веды па гісторыі, традыцыях беларусаў, тады мы знішчым тое зло, якое ёсць на нашай Радзіме! Таму я коротка прабягуся па гісторыі роднай мовы.

Першыя пісьмовыя помнікі з рысамі беларускамоўных асаблівасцяў з’яўляюцца ў 13-м ст. (“*Дамова смаленскага князя Мсціслава з Рыгаю і Гоцкім берагам*”, 1229). Старабеларуская літаратурная мова сфармавалася ў сярэдзіне 15-га ст., калі беларускія рысы набывлі ў пісьменнасці значэнне літаратурнай нормы.

У часы Вялікага Княства Літоўскага беларуская мова была дзяржаўнаю на тэрыторыі Княства. Ёй карысталіся таксама і ў Польшчы, напрыклад, каралі Ягайла і Жыгімонт. Ёй таксама карысталіся князі Малоды і Валахіі. На ёй былі запісаны законы, статуты ВКЛ. Вялікі ўнёсак у развіццё беларускай мовы зрабіў Францішак Скарына, які пераклаў на беларускую мову Біблію. Вялікі ўнёсак у развіццё нашай мовы зрабілі такія дзеячы, як С. Будны, В. Цяпінскі, Л. Зізані, Л. Карповіч, М. Смятрыцкі ды іншы.

У 16-17 ст. ст. беларуская мова ўжывалася ва ўсіх відах пісьмовасці. Аднак напрыканцы 16-га ст. адбывалася ўзмацненая паланізацыя. Таму беларуская мова пачала мэтанакіравана выціскацца з дзелавай пісьменнасці польскаю моваю.

У 1696 годзе афіцыйна забаранілі ўжыванне беларускай мовы як дзяржаўнай і дзелавай. Але людзі ўжывалі яе ў вуснай гутарцы. Далучэнне Беларусі да Расеі ў 1772-1795 г.г. таксама спрыяла змяненню беларускай мовы. Новая літаратурная мова пачала стварацца ў першай палове 19-га ст. на жывой гутарковай аснове. Пасля кастрычніцкага перавароту беларускі народ атрымаў права карыстацца роднаю моваю ва ўсіх сферах дзяржаўнасці і культуры. Літаратурная беларуская мова ў працэсе свайго развіцця сінтэзавала важнейшыя рысы большай часткі беларускіх гаворак. А што было далей, вы ведаеце? Яна пацярпела шмат уціску з боку камуністычных уладаў. Гэтыя рэпрэсіі даходзілі да таго, што фактычна яе забаранялі выкарыстоўваць. Нягледзячы на гэта, яна жыла. Жыла ў тых беларусах, якія не спалоха-

ліся дзяржаўнага прыгнёту ды НКВДыстаў і КГБэшнікаў. Далей, пачынаючы дзесяці з 80-х гадоў уціск ворагаў беларускай мовы прыняў іншую форму. Напрыклад, пачалі з’яўляцца розныя тэорыі, пабудаваныя на хлусні. Адныя даказвалі, што нашая мова дрэнна ўплывае на галасавыя з’вязкі, другія казалі – на інтэлект і г.д. Ужываліся розныя прыёмы ўздзеяння на беларускі народ: праз тэлебачанне, радыё, газеты. Нават зараз ёсць беларусы, якія ходзяць па беларускіх вуліцах і не ведаюць, што ім хлусяць, ім плююць у твар. Яны не заўважаюць гэтага. Такім людзям патрэбная дапамога. Трэба іх навучыць, даць веды і не баяцца іску. Чаму гэта не можам быць мы? Мы будзем вучыць нашу мову, затым пачнем навучаць беларускай мове тых, хто ў гэтым мае патрэбу. Сіла ў праўдзе. Веды – гэта сіла. І сіла заўжды жыве ў нас. Нашая родная мова – гэта сіла. І гэту сілу мы можам выкарыстоўваць не толькі ў барацьбе, але і ў штодзённым жыцці. Мы пазбудземся нястачы, якая пазбаўляе нас сілы. А сілы нам вельмі не хапае сёння. Яе не хапае кожнаму беларусу, які жыве ў Беларусі ці ў замежжы. Калі мы будзем ведаць родную мову, тады мы адчуем нашу нацыянальную годнасць. Мы адчуем, што ёсць такая нацыя, беларусы! Ёсць мы! Мы адчуем нашу еднасць, збярэмся і пакажам ўсяму свету, хто ёсць мы! Чаму мы не лепшыя за Японію? Чаму мы не лепшыя за Нямеччыну альбо Амерыку? Ды ў кожным з нас ёсць усё, каб быць не горшымі за іншых! Мы можам быць нават лепшымі за амерыканцаў ці японцаў. Беларусь можа быць лепшаю за Японію ды Амерыку! Нам трэба толькі нашая родная мова! Мы павінны вывучаць яе!

Не трэба, каб мы гаварылі іншаземцам, што мы з Расеі. Давайце пакажам ім, што ёсць краіна Беларусь. Ёсць моцная краіна, якая мае усё, каб быць на ўзроўні іншых дзяржаваў. У яе ёсць усе шанцы перагнаць іншыя краіны. У нас ёсць свая родная мова. Ёсць незалежнасць! Дык навошта нам выкарыстоўваць у зносінах расейскую мову? Нам не патрэбна яна! Мы – беларусы!!! Мы маем уласную мову! І яна нашая, родная... І мы моцны народ, моцная нацыя! У нас, беларусаў, у генах закладзены той цудоўны механізм, што калі мы гаворым па-беларуску кожны дзень, то ён пачынае працаваць, вырабляць энергію, неабходную для нашай дзейнасці. Тады мы пачынаем думаць, як сапраўдныя беларусы. Мы тады ўжо не расейцы і не амерыканцы. І кожны з нас не горш за расейца, японца ці амерыканца. Давайце ж вывучаць і ведаць нашу родную беларускую мову!

Паводле “*Беларус*” №510.

Кніжная выстава ТБМ не працуе да 25 ліпеня.
Бібліятэка ТБМ не працуе да 1 верасня.

Ксёндз Адам Станкевіч: падзея і дакументы

25 чэрвеня ў Вільні, у Базыльянскіх Мурах, на будынку, дзе да вайны месцілася Віленская беларуская гімназія, намаганнімі старшыні Таварыства Беларускай Культуры ў Літве, адбылося ўрачыстае адкрыццё дошкі выбітнаму дзеячусь ксяндзу Адаму Станкевічу. З пачатку дзейнасці ТБК, Старшыня паставіў задачу – ушанаваць памяць вядо-

гімназіі, у якой А. Станкевіч выкладаў рэлігію, побач з табліцай пастцы Наталлі Арсенневай. Дошку зрабіў вядомы лідскі мастак Рычард Груша. Нажаль сам мастак на імпрэзу не змог прыехаць, затое прысутныя адзначылі высокі мастацкі ўзровень працы. На свяце было шмат моладзі, былыя вучні і выпускнікі Віленскай беларускай гімназіі, многія

павёў біяграфію А. Станкевіча. Напрыканцы Хв. Нюнька зачытаў урывкі з допытаў ксяндза. На імпрэзе прысутнічалі журналісты. Зроблена відэакасета.

У гэты ж дзень табіцу знялі, яна часова знаходзіцца ў сядзібе ТБК.

Нейкі злы рок на беларускія мемарыяльныя дошкі: сарвалі барэльеф Рыгора Шырмы, украдзены

Допыт 15. 04. 49 г. 21.30-630 Станкевіч А. Скончыў у 1918 г. рымска-каталіцкую духоўную акадэмію ў г. Ленінградзе (Пецярбурзе).

З дазволу япіскапа Матулявічуса пераехаў у Вільню і прызначаны ў якасці выкладчыка закону ў гімназіі. У гімназіі служыў да 1932 г., пасля чаго польскімі ўладамі быў адхілены ад службы ў Віленскай Беларускай гімназіі і служыў да 1938 году вікарным ксяндзом пры польскім касцёле “Святога духа” пры Дамініканскім клештары. У 1938 г. палкоўнікам Бацяньскім, ваяводам Вільні, быў высланы з межаў Вільні за палітычную недабранадзейнасць. Я выехаў у Наваградскае ваяводства – горад Слонім і служыў у якасці капелана польскага кляштару да жніўня 1939 г.

Са жніўня 1939 г. да 1942 г. служыў настацелем пры каталіцкім касцёле “Святога Мікалая” у г. Вільні для беларусаў. Паяня, касцёл “Св. Мікалая” галоўным чынам абслугоўваў літоўцаў, але там жа праходзіла служба і для беларусаў. Адначасна пры касцёле з 1939 г. па 1941 г. быў дырэктарам беларускай прагімназіі. У 1941 годзе прагімназія была рэарганізавана ў гімназію. У апошні быў да 1944 года кананістам і выкладаў беларускую мову. З 1942 г. да жніўня 1948 г. я быў рэктарам касцёла “Святога Мікалая” пры клештары манашак беранардзінак. Са жніўня 1948 г. пасля закрыцця названага касцёла, быў вікарным ксяндзом пры касцёле “Св. Тарэзы” (Вострая брама), дзе служыў да свайго арышту – 13 красавіка 1949 года.

Пытанне: У якіх палітычных партыях, арганізацыях і таварыствах вы ўдзельнічалі і якую работу праводзілі?

Адказ: Мая дзейнасць - з 1917 году, з гэтага часу я ўжо з’яўляўся сябрам

партыі “Беларускіх хрысціянскіх дэмакратаў”, а з 1922 г. па 1928 г. быў кіраўніком гэтай партыі.

З 1922 г. па 1926 г. з’яўляўся дэпутатам польскага сойму ад партыі хрысціянскіх дэмакратаў.

У 1919-1944 г. быў сябрам “Беларускага навуковага таварыства”.

З 1919 па 1936 г. і з ліпеня па кастрычнік 1941 г. сябра Беларускага Нацыянальнага камітэту.

З 1929 па 1939 г. сябра Беларускага цэнтра ў Літве. Са снежня 1939 да сярэдзіны 1940 старшыня гэтага цэнтра.

У названых мною партыях і арганізацыях мая дзейнасць зводзілася да таго, што ў партыі “Беларускіх хрысціянскіх дэмакратаў” я быў ідэалагам гэтай партыі – лідарам гэтай партыі, кіраваў і накіроўваў усю яе дзейнасць адначасова з’яўляўся кіраўніком друкаванага органа партыі “Беларускіх Хрысціянскіх дэмакратаў”, газеты “Крыніца”. Там друкаваліся мае выданні: “Да гісторыі беларускага палітычнага вызвалення”, “Беларускі хрысціянскі рух”.

У сойме веў работу па лініі адстойвання і абароны інтарэсаў асветы ў Беларусі, а таксама ў камісіі па замежных справах.

У Беларускай навуковым таварыстве я чытаў публічныя лекцыі з галіны гісторыі беларускага сялянскага руху.

У Беларускай нацыянальным камітэце з’яўляўся старшынём ад каталіцкага выдавецтва.

У Беларускай цэнтры Літвы я веў працу па аказванні матэрыяльнай дапамогі вучэбным установам беларусаў у Літве (канцэртны, прамовы і г.д.). Пасутнасці я з’яўляўся беларускім нацыянальным дзеячом, змагаўшыся за стварэнне Беларускай незалежнай буржуазнай дзяржавы шляхам эвалюцыі.

Пытанне: Якую ан-

тысавецкую дзейнасць вы праводзілі?

Адказ: У сваіх друкаваных выданнях выступаў з крытыкай палітыкі савецкай улады, у якіх адкрыта заяўляў сваю незадаволенасць гэтай палітыкай па шэрагу пытанняў (рэлігія, ссылка духавенства, калектывізацыя, культурна-нацыянальныя пытанні, ссылка беларускай інтэлігенцыі).

Пытанне: Які ўдзел у “Узасмненнай дапамозе”?

Адказ: ніякага ўдзелу не прымаў.

Допыт 16.04.49 14.45-17.20

Пытанне: Дзе і колькі часу выдаваў “Хрысціянскую думку”?

Адказ: Часопіс “Хрысціянская думка” выдаваўся мною на працягу 10 гадоў з 1928 да 1938 году. Зачынены мною ў сувязі з высылкай з Вільнюса.

Пытанне: Хто з названых асобаў (Гадлеўскі, Германовіч, Шуговіч В., Тарасевіч, Абрантовіч) пісаў у “Хрысціянскую думку” антысавецкія артыкулы?

Адказ: Наколькі я памятаю, акрамя мяне ніхто ў часопісе “Х.Д.” артыкулаў антысавецкага зместу не пісаў.

Допыт 2.6. 49. 12.10-4.30

Пытанне: Як вы практычна ажыццяўлялі заданні партыі “Б.Х.Д.”?

Адказ: Ставячы сваёй галоўнай задачай-стварэнне “Незалежнай Беларускай дзяржавы” партыя Хрысціянскіх дэмакратаў імкнулася шляхам укаранення ў масы беларускага народу сваіх ідэалагічных падстаў, распаўсюджваючы друкаваныя выданні літаратуры, ідэалагічнага выхавання моладзі ў беларускіх школах. Партыя “Беларускіх хрысціянскіх дэмакратаў” выходзіла беларускі народ у духу беларускага нацыяналізму, паколькі сама партыя з’яўлялася нацыяналістычнай.

мых беларускіх дзеячоў Вільні, сярод іх і Адам Станкевіч. Ужо ўсталявана 8 мемарыяльных дошак, надмагільных помнікі. Жыццё і дзейнасць Адама Станкевіча служыць прыкладам для моладзі. У ТБК праводзіліся імпрэзы, збіраўся матэрыял. Хв. Нюнька працаваў у архівах КДБ Літвы. Шмат зрабіў адбіткаў допытаў ксяндза, у 2000 годзе ТБК ладзіла вандровку ў вёску Арляняты, дзе нарадзіўся А. Станкевіч, наведаль мясцовыя могілкі, на якіх стаіць помнік. Нарэшце, пасля доўгіх намаганняў, Хв. Нюнька атрымаў дазвол на ўсталяванне мемарыяльнай дошкі на будынку былой

прыехалі з лецішчаў, а некаторыя і з Беларусі.

На імпрэзе выступілі: старшыня ТБК Хведар Нюнька, які адзначыў, што збылася даўняя мара, ушанавана імя Адама Станкевіча, духоўная спадчына якога мала вядомая для шырокага кола. Ён шмат зрабіў для беларускай культуры і гісторыі. Былая вучаніца ВБГ – Галіна Войцік – Луцкевіч, аўтарка кнігі пра Адама Станкевіча, што выйшла ў серыі “Партрэты віленчукоў” асабіста ведала А. Станкевіча. Ксёндз у 1948 годзе праводзіў у апошні шлях яе бацьку Антона Войціка. Выступоўца А. Адамковіч падрабязна рас-

табліцы В. Ластоўскаму, Бр. Тарашкевічу. П. Сергіевічу. Днямі ўкралі каштоўную бронзавую табліцу Н. Арсенневай-мастацкі твор А. Шатэрніка. Таму, гэтым разам вырашылі не рызыкаваць, бо табліца А. Станкевічу зроблена з бронзы і гэта мастацкі твор знакамітага ўжо майстра Р. Грушы.

Леакадзія Мілаш, г. Вільня.

На здымку: Рычард Груша, Леакадзія Мілаш і Хведар Нюнька падчас прыезду Р. Грушы ў Вільню перад пачаткам працы над мемарыяльнай дошкай, люты 2005.

Пастанова на арышт Станкевіча Адама Вікенціевіча

16.03. 1949 г.

Станкевіч з’яўляецца адным з відных кіраўнікоў беларускага буржуазна-нацыяналістычнага руху, скіраванага на адлучэнне Беларусі ад Савецкага Саюзу і стварэнне “Незалежнай буржуазнай Беларускай дзяржавы”.

З 1918 па 1928 г. Станкевіч з’яўляўся сябрам, а затым кіраўніком партыі “Беларускіх хрысціянскіх дэмакратаў” і рэдактарам друкаванага органа гэтай партыі газеты “Крыніца” і “Хрысціянская думка”, на старонках якой паклёпнічаў на савецкую ўладу і яе мерапрыемствы.

У сваіх творах: “Беларускі нацыянальны дух” і “Да гісторыі беларускага палітычнага вызвалення” ён паклёпнічаў на калгасны лад, нацыянальную палітыку партыі. Жывучы, падчас нямецкай акупацыі ў г. Вільнюсе, Станкевіч з дазволу нямецкіх уладаў, стварыў у г. Вільнюсе “Беларускі нацыянальны камітэт”, дзе праводзіў сваю антысавецкую нацыяналістычную дзейнасць, дабіваючыся ад немцаў стварыць “Незалежную буржуазную Беларускую дзяржаву”.

За супрацоўніцтва з немцамі, Станкевіч нямецкімі акупацыйнымі ўладамі меркаваўся да вылучэння на пост генеральнага вікарыя беларускай каталіцкай царквы.

Пастанавіў

Станкевіча Адама Вікенціевіча, праж. у г. Вільнюс, Полацкая 9, кв. 4 падвергнуць арышту і вобшыку.

О/у “О” МДБ Літ. ССР лейт. Бушуеў.

Палкоўнік Шляпкоў

Палкоўнік Салоід.

Рэдактар Станіслаў Суднік

Рэдакцыйная калегія:

Міхась Булавацкі, Людміла Дзіцэвіч, Вольга Іпатава, Васіль Лішвінка, Ірына Марачкіна, Леакадзія Мілаш, Аляксей Пяткевіч, Людміла Пісун, Аляксей Пяткевіч, Уладзімір Содаль, Станіслаў Суднік, Павел Сцяцко, Алег Трусай.

Аўтары цалкам адказныя за падбор і дакладнасць прыведзенай інфармацыі

Газета надрукавана ў Лідскай друкарні. 231300, г. Ліда, вул. Ленінская, 23.

Газета падпісана да друку 11. 07. 2005 г. у 11.30. Замова № 1220.

Аб’ём 1 друкаваны аркуш. Наклад 2000 асобнікаў.

Падпісны індэкс: 63865.

Кошт падпіскі: 1 мес. - 1180 руб., 3 мес. - 3540руб.

Кошт у розніцу: па дамоўленасці.